

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30446/2023
18.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца С.Г.З.Р. „АА“ Власотинце, власника АА из ..., чији је пуномоћник Драган Милетић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и Предузећа за инжењеринг, трговину, спољно трговинске послове и друге делатности „Проинг-инжињеринг“ ДОО Ћуприја, ради недопуштености извршења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1468/23 од 25.07.2023. године, у седници одржаној 18.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1468/23 од 25.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1468/23 од 25.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица Ћуприја П 1676/21 од 10.11.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је приговор пресуђене ствари па је према туженом „Проинг-Инжињеринг“ доо Ћуприја одбачена тужба у делу којим је тражено да се утврди да је тужилац носилац права својине на двособном стану бр. .. површине 71м2 који се налази на петом спрату у стамбено пословној згради број .. улаз .. на КП бр. .. уписано у ЛН бр. .. КО Ћуприја. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди према туженом „Проинг-Инжињеринг“ доо Ћуприја да је извршење на предметној непокретности недопуштено, а предметни стан се излучује из даљег тока извршног поступка И 1462/13 који се води пред Основним судом у Параћину, Судска јединица Ћуприја. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца према туженој ББ којим је тражио да се утврди да је власник носилац права својине на двособном стану бр. .. површине 71м2 који се налази на петом спрату у стамбено пословној згради број .. улаз .. на КП бр. .. уписано у ЛН бр. .. КО Ћуприја, те да се утврди да је извршење на предметној непокретности недопуштено а да се предметни стан излучује из даљег тока извршног поступка И 1462/13 који се води пред Основним судом у Параћину Судска јединица

Ћуприја. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој ББ надокнади трошкове парничног поступка у износу од 67.450,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1468/23 од 25.07.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чиљеничног стања и погрешне примене материјалног права применом одредбе члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, не постоји потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса. О захтеву тужиоца за проглашење извршења недопуштеним на предметној непокретности, одлучено је уз примену материјалног права из члана 20. став 6. и члана 50. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ број 31/11, са новелама), који се примењује на основу члана 545. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ број 106/15, са новелама)), које не одступа од праксе изражене у одлукама ревизијског суда у којима је одлучено о захтевима са чиљеничним стањем као у овој правној ствари. Ово код утврђења да је пресуда због пропуштања Основног суда у Параћину, Судска јединица Ћуприја П 337/17 од 29.05.2017. године, којом је утврђено право својине тужиоца на спорној непокретности у односу на коју у овој парници тражи недопуштеност извршења, донета након што је извршни дужник (овде тужени „Проинг – инжињеринг“ доо Ћуприја) примио решење Основног суда у Параћину, Судска јединица Ћуприја И 52/13 од 10.01.2013. године којим је одређено извршење ради наплате новчаног потраживања извршног повериоца (овде тужене ББ) и закључак истог суда И 1642/12 од 02.11.2016. године којим је дозвољена промена средства извршења и одређено извршење и на овој непокретности на коју се односи тужбени захтев тужиоца (чија забележба у РГЗ СКН је извршена 14.03.2017. године), односно након уписа у катастар непокретности zaloжног права на предметној непокретности у корист овде тужене ББ (22.09.2016. године) на основу решења о обезбеђењу Основног суда у Параћину, Судска јединица Ћуприја И 1006/16 од 22.08.2016. године (упис zaloжног права на основу решења о обезбеђењу у смислу 271. Закона о извршењу и обезбеђењу има дејство да се извршење на тој непокретности може спровести и према трећем лицу које је ту непокретност доцније стекло). Такође, код оцене нижестепених судова да Унапред припремљен план реорганизације, усвојен решењем Привредног суда у Крагујевцу Рео 4/16 од 06.12.2016. године у поступку стечаја над стечајним дужником, овде туженим „Проинг – инжињеринг“ доо Ћуприја, није од утицаја на другачију одлуку. Услед усвајања плана реорганизације, извршна исправа на основу које је у извршном поступку одређено извршење не ставља се ван снаге, већ се извршни поверилац из ње намирује искључиво према условима из усвојеног плана (члан 167. Закона о стечају). Поред тога, тужилац није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном

случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Осим тога, оспоравње утврђеног чињеничног стања није дозвољено по члану 407. став 2. Закона о парничном поступку. Код изложеног, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења недопуштености извршења поднета је 25.12.2017. године. Вредност предмета спора у тужби означена је у износу од 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**